

Sygn. akt VU 437/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku T. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania T. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 grudnia 2017 r.

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 437/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2016 roku, znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił T. K. przyznania prawa do emerytury górniczej z uwagi na brak wymaganego 25-letniego okresu pracy górniczej, wymienionej w art. 50 c ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do pracy górniczej organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresów:

- od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 24 kwietnia 1986 roku na stanowisku kierowcy;

- od dnia 12 czerwca 1987 roku do dnia 28 lutego 1989 roku na stanowisku kierowcy;

- od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku kierowcy mechanika prowadzącego stale samochód uprzywilejowany;

- 17 listopada 2006 roku do 31 sierpnia 2015 roku na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce

Organ rentowy podniósł, że stanowiska kierowcy i kierowcy mechanika prowadzącego stale samochód uprzywilejowany nie figurują w załączniku nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku. Natomiast w okresie pracy wnioskodawcy na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wykonywał on faktycznie czynności kierowcy (...) pogotowia ratunkowego na samochodzie terenowym prowadząc stale samochody uprzywilejowane, które to stanowisko nie figuruje w Załączniku nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku.

W odwołaniu z dnia 6 lutego 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie swojemu mocodawcy prawa do emerytury górniczej po zaliczeniu mu do pracy górniczej okresów zatrudnienia od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 24 kwietnia 1986 roku, od dnia 12 czerwca 1987 roku do dnia 28 lutego 1989 roku oraz od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że spornych okresach wnioskodawca faktycznie wykonywał pracę na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, które jest wymienione pod pozycją 6 w Załączniku nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powielając argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 28 września 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy sprecyzował odwołanie wnosząc o przyznanie T. K. prawa do emerytury górniczej poprzez zaliczenie okresów zatrudnienia od dnia 1 maja 1988 roku do dnia 28 lutego 1989 roku oraz od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku jako członka drużyn ratowniczych na podstawie art. 50 c ust.1 pkt.6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jednocześnie pełnomocnik cofnął wniosek co do zaliczenia wnioskodawcy do pracy górniczej okresu zatrudnienia od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 30 kwietnia 1988 roku i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

T. K., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 15 września 2016 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1 – 5 akt emerytalnych)

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej okres wynoszący 9 miesięcy i 17 dni tj. okres zatrudnienia od 1 września 2015 roku do 5 września 2016 roku (z wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych), w tym 7 miesięcy i 3 dni pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym tj. okres zatrudnienia od 1 listopada 2015 roku do 31 sierpnia 2016 roku.

Do pracy górniczej organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresów zatrudnienia:

- od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 24 kwietnia 1986 roku na stanowisku kierowcy;
- od dnia 12 czerwca 1987 roku do dnia 28 lutego 1989 roku na stanowisku kierowcy;
- od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku kierowcy mechanika/kierowcy prowadzącego stale samochód uprzywilejowany;
- od dnia 17 listopada 2006 roku do 31 sierpnia 2015 roku na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

(dowód: decyzja z dnia 30 grudnia 2016 roku k. 26 akt emerytalnych, odpowiedź na odwołanie k.7-8 akt sprawy)

T. K. od dnia 12 kwietnia 1985 roku do chwili obecnej jest zatrudniony w (...) S.A. Oddział (...) na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 24 kwietnia 1986 roku wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku kierowcy w oddziale (...).

W okresie od 25 kwietnia 1986 roku do 1 czerwca 1987 roku wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową, a następnie od 2 do 11 czerwca 1987 roku przebywał na urlopie bezpłatnym.

Po powrocie z wojska tj. w dniu 12 czerwca 1987 roku wrócił do pracy na ten sam oddział i to samo stanowisko kierowcy.

Od dnia 18 listopada 1993 roku wnioskodawca zajmował stanowisko kierowcy mechanika.

W dniu 1 kwietnia 1994 roku wnioskodawca otrzymał angaż na wykonywanie dodatkowych czynności tj. obsługę urządzeń pojazdów specjalnych związanych z prowadzeniem i obsługą tych urządzeń.

W dniu 17 listopada 2006 roku wnioskodawca otrzymał angaż na stanowisko kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce na Oddziale (...) (...) i na tym stanowisku pracował do dnia 31 sierpnia 2015 roku.

(dowód: umowa o pracę z dnia 12 kwietnia 1985 roku w aktach osobowych, umowa o pracę z dnia 26 kwietnia 1985 roku w aktach osobowych, zawiadomienie o rozwiązaniu stosunku pracy w aktach osobowych, umowa o pracę z dnia 12 czerwca 1987 roku w aktach osobowych, angaż z dnia 18 listopada 1993 roku w aktach osobowych, angaż z dnia 18 listopada 1993 roku w aktach osobowych, angaż z dnia 12 kwietnia 1994 roku w aktach osobowych, wniosek o zmianę stanowiska pracy k. 53 w aktach osobowych, angaż z dnia 29 grudnia 2016 roku k.55 w aktach osobowych, angaż z dnia 1 września 2015 roku k.96 w aktach osobowych, angaż z dnia 1 września 2015 roku k.96 w aktach osobowych, świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 31 marca 2017 roku k. 111 akt emerytalnych)

W dniu 25 kwietnia 2006 roku wnioskodawca ukończył szkolenie z zakresu pomocy doraźnej i ratownictwa medycznego.

W dniach 30-31 października 2008 roku wnioskodawca odbył szkolenie z zakresu obsługi urządzeń i ratownictwa medycznego dla kierowców (...) pogotowia ratunkowego.

W dniach od 19 maja 2012r. do 2 czerwca 2012 roku wnioskodawca odbył szkolenie okresowe z kategorii prawa jazdy D, D+E, D1, D1 =E.

W spornym okresie wnioskodawca posiadał uprawnienia do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych.

(dowód: zaświadczenie z dnia 25 kwietnia 2006 roku k.44 akt osobowych i k. 20 akt sprawy, zaświadczenie z dnia 5 listopada 2008 roku k. 67 akt osobowych, świadectwo kwalifikacji zawodowych z dnia 3 czerwca 2012 roku k. 81 akt osobowych, zaświadczenie k.22 akt sprawy)

(...) nigdy nie utrzymywała własnych służb ratownictwa (...). Tym samym wnioskodawca nie wchodził w skład takich służb.

W latach 1988 do 1994 według obowiązującego aktu prawnego Dekretu z dnia 6 maja 1953r. Prawo górnicze (...) nie miała obowiązku i potrzeby posiadania ratownictwa (...) z uwagi na wydobywanie kopalin metodą odkrywkową.

(...) w R. została zwolniona w całości z obowiązku posiadania zorganizowanego ratownictwa (...) decyzją z dnia 7 lipca 1995 r. Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w C. wydaną na podstawie art. 75 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. nr 27, poz. 96). Decyzja ta obowiązuje do chwili obecnej.

(dowód: pismo (...) B. z dnia 30 października 2017 roku k.37 akt sprawy, pismo z 20.11.2017r. – k. 42, decyzja z 7.-7.1995r. – k. 43 akt, umowa z dnia 31 grudnia 2005 roku k.64 akt sprawy, pismo Okręgowego Urzędu Górniczego w K. z dnia 18 stycznia 2018 roku k.66 akt sprawy)

Sprawy z zakresu udzielania pierwszej pomocy medycznej wobec pracowników (...) zostały uregulowane w umowie z dnia 31 grudnia 2015r. o świadczenia usług medycznych pracownikom (...) zawartej przez (...) S.A. z siedzibą w B. z (...) Spółką z o.o. z siedzibą w B.. Zgodnie z powyższą umową utworzono Oddziały (...) zlokalizowane w R. i C., których zadaniem jest organizowanie i udzielanie pierwszej pomocy medycznej w nagłych zachorowaniach i wypadkach. Spółka (...) zobowiązana jest zapewnić:

- całodobowy dyżur w zakresie udzielania pierwszej pomocy doraźnej stacjonarnej i wyjazdowej zespołu ratowniczego w składzie lekarz i pielęgniarka o lub lekarz i ratownik medyczny;
- posiadanie co najmniej jednej karetki pogotowia ratunkowego do obsługi Oddziału (...) w R.;
- zapewnienie obsługi medycznej pogotowia ratunkowego w Punkcie (...) w R. i C..

(dowód: umowa z dnia 31 grudnia 2005 roku k.64 akt sprawy)

W spornym okresie sprawy z zakresu pierwszej pomocy medycznej wobec pracowników (...) B. były zabezpieczane przez przychodnie lekarskie w C. oraz w R.. Przychodnie lekarskie były odrębnym od (...) podmiotem. Każda przychodnia miała do dyspozycji dwie karetki wyposażone w sygnały świetlne. Karetki były samochodami terenowymi wyposażonymi w sprzęt medyczny (defibrylatory, butle z tlenem, nosze, ssaki)

Od 2006 roku jest podział na zespół specjalistyczny i podstawowy. Zespół podstawowy składa się z ratownika medycznego, pielęgniarki i kierowcy, a specjalistyczny z lekarza, pielęgniarki i kierowcy.

Kierowca pogotowia ratunkowego musiał znać topografię kopalni, dlatego raz w tygodniu objeżdżał teren odkrywki i zwałowiska, co trwało do 6 godzin. Kierowca przechodził szkolenia z ratownictwa medycznego oraz kursy pierwszej pomocy, które odbywały się raz w roku na kopalni i pogotowiu. Co 3 lata zobowiązany był wykonywania psychotestów i uaktualnienia pozwolenia na prowadzenie karetki.

(dowód: zeznania świadka A. G. protokół rozprawy z dnia 6 czerwca 2017 roku 8:10 do minuty 20:47, zeznania świadka J. J. protokół rozprawy z dnia 6 czerwca 2017 roku 20:47 do minuty 32:44,

W okresie od 12 kwietnia 1985 roku do 24 kwietnia 1986 roku i od dnia 12 czerwca 1987 roku do dnia 30 kwietnia 1988 roku wnioskodawca pracował jako kierowca i do jego obowiązków należało dowożenie pracowników na odkrywkę oraz sprzętu do usuwania napraw na odkrywce.

(dowód: zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 28 września 2017 roku od minuty 32:5 do minuty 48:37 oraz protokół z rozprawy z dnia 13 lutego 2018 roku od minuty 5:38 do minuty 16:29 k. 71-72 akt sprawy)

W okresach od dnia 1 maja 1988 roku do dnia 28 lutego 1989 roku oraz od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 16 listopada 2006 roku wnioskodawca pracował w Oddziale (...) ((...)) na stanowisku kierowcy (...) pogotowia ratunkowego prowadząc samochody terenowe uprzywilejowane będące w dyspozycji komórek organizacyjnych kopalni w przychodni w R., a od 2005 roku w C.. Nie był oddelegowany do pracy w pogotowiu ratunkowym. Podlegał bezpośrednio przełożonemu oddziału (...).

Wnioskodawca pracował w systemie 4 brygadowym po 8 godzin dziennie.

Do stałych obowiązków wnioskodawcy należało kierowanie samochodem uprzywilejowanym i oprócz tego wykonywał on następujące czynności pracownicze:

- przewożenie osób personelu medycznego i poszkodowanych zatrudnionych przy obsłudze (...);
- objazd celem sprawdzenia terenu odkrywki;
- pomoc przy przenoszeniu rannego i sprzętu medycznego;
- pomoc przy unieruchamianiu złamań i przy masażu serca;
- czynności porządkowe karetki (mycie i sprzątanie);

- utrzymywanie sprawności karetki tj. stałej temperatury w pojeździe, ładowanie akumulatorów, kontrola stanu paliwa.

Wnioskodawca w trakcie zmiany roboczej otrzymywał polecenia wyjazdu wynikające z potrzeb zespołu ratunkowego oraz dokonywał regularnych objazdów tras dojazdów do zmieniających położenie maszyn podstawowych układu (...). Czynności te wynikały z postępu robót górniczych i przebudowy układu transportowego węgla i nadkładu. Czas dyspozycji pojazdu kierowanego przez T. K. dla zespołu ratunkowego to 8 godzin w ciągu zmiany. W trakcie zmiany zdarzały się maksymalnie 3 zgłoszenia, ale były takie tygodnie, że nie było ani jednego. Wówczas wnioskodawca zajmował się czynnościami porządkowymi pojazdu oraz doszkalał się.

Wnioskodawca jeździł karetką pogotowia ratunkowego na terenie zakładu (...) na odkrywce i na zwałach oraz na zapleczu oddziału (...) tj. tam gdzie znajdowały się budynki i biura.

Wnioskodawca jeździł też karetką do wypadków drogowych.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy z dnia 19 października 2016 roku k.21 akt emerytalnych, charakterystyka stanowiska pracy z dnia 25 kwietnia 2017 roku k.15 akt sprawy, pismo D. (...) (...) B. z dnia 29 listopada 2016 roku k. 25 akt emerytalnych, zeznania świadka A. G. protokół rozprawy z dnia 6 czerwca 2017 roku 8:10 do minuty 20:47, zeznania świadka J. J. protokół rozprawy z dnia 6 czerwca 2017 roku 20:47 do minuty 32:44, zeznania świadka J. W. protokół rozprawy z dnia 28 września 2017 roku 3:38 do minuty 16:53, zeznania świadka G. K. protokół rozprawy z dnia 28 września 2017 roku 16:53 do minuty 26:10, zeznania świadka Z. W. protokół rozprawy z dnia 28 września 2017 roku 26:10 do minuty 32:36, zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 28 września 2017 roku od minuty 32:5 do minuty 48:37 oraz protokół z rozprawy z dnia 13 lutego 2018 roku od minuty 5:38 do minuty 16:29 k. 71-72 akt sprawy)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna w dniu 16 lutego 2016 roku uznała, że wnioskodawca wykonywał prace górniczą w okresach zatrudnienia:

- w okresie od 12 kwietnia 1985 roku do 24 kwietnia 1986 roku pomimo zajmowania stanowiska kierowcy na oddziale (...), faktycznie stale wykonywał prace podlegające zaliczeniu do pracy górniczej na stanowisku wymienionym w dziale III poz. 6 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r.- kierowca operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce;

- w okresie od 12 czerwca 1987 roku do 10 stycznia 2007 roku w pomimo zajmowania stanowisk: od 12 czerwca 1987 roku do 28 lutego 1989 roku kierowca, od 1 marca 1989 roku do 16 listopada 2006 roku kierowcy mechanika/kierowcy prowadzącego stale samochody uprzywilejowane oraz od 17 listopada 2006 roku do 10 stycznia 2007 roku faktycznie stale wykonywał prace podlegające zaliczeniu do pracy górniczej na stanowisku wymienionym w dziale III poz. 6 załącznika nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r.- kierowca operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce.

(dowód: protokoły z posiedzeń Komisji weryfikacyjnej z dnia 16 lutego 2016 roku k. 22akt emerytalnych)

Pracodawca ubezpieczonego zaewidencjonował wnioskodawcy następującą liczbę dniówek przepracowanych w wymiarze półtorakrotnym w 2015 roku - 34 dniówek i w 2016 roku -64 dniówek.

(dowód: załączniki do kart ewidencyjnych pracowników, k. 9 akt emerytalnych)

Wnioskodawca pracował w godzinach nadliczbowych w latach:

-styczeń 1988 roku -15 godzin, luty 1988 roku 47 godzin, marzec 1988 roku 67 godzin, kwiecień 1988 roku 1 godzina, maj 1988 roku 21 godzin, czerwiec 1988 roku 136 godzin, lipiec 1988 roku 120 godzin, sierpień 1988 rok 140 godzin,

wrzesień 1988 roku 116 godzin, październik 124 godzin, listopad 1988 roku 112 godzin oraz grudzień 1988 roku 104 godziny;

- styczeń 1989 roku -69 godzin, luty 1989 roku 62 godzin, marzec 1989 roku 106 godzin, kwiecień 1989 roku 61 godzin, maj 1989 roku 78 godzin, czerwiec 1989 roku 62 godzin, lipiec 1989 roku 60 godzin, sierpień 1989 rok 53 godzin, wrzesień 1989 roku 69 godzin, październik 74 godziny, listopad 1989 roku 60 godzin oraz grudzień 1989 roku 80 godzin;

-styczeń 1990 roku -56 godzin, luty 1990 roku -56 godzin, marzec 1990 roku- 37 godzin, kwiecień 1990 roku - 56 godzin, maj 1990 roku - 44 godzin, czerwiec 1990 roku -56 godzin, lipiec 1990 roku - 50 godzin, sierpień 1990 roku -48 godzin, wrzesień 1990 roku 34 godzin, październik 1990 roku - 32 godzin, listopada 1990 roku 44 godziny oraz grudzień 1990 roku- 72 godziny;

-styczeń 1991 roku - 40 godzin, luty 1991 roku - 24 godzin, marzec 1991 roku- 16 godzin, kwiecień 1991 roku -61 godzin, maj 1991 roku -80 godzin, czerwiec 1991 roku -50 godzin, lipiec 1991 roku - 40 godzin, sierpień 1991 roku -69 godzin, wrzesień 1991 roku 70 godzin, październik 1991 roku - 57 godzin, listopada 1991 roku 63 godziny oraz grudzień 1992 roku- 26 godziny;

-styczeń 1992 roku - 48 godzin, luty 1992 roku - 64 godzin, marzec 1992 roku- 57 godzin, kwiecień 1992 roku - 55 godzin, maj 1992 roku - 17 godzin, czerwiec 1992 roku - 12 godzin, lipiec 1992 roku - 20 godzin, sierpień 1992 roku -15 godzin, wrzesień 1992 roku 14 godzin, październik 1992 roku - 13 godzin, listopada 1992 roku 7 godziny oraz grudzień 1992 roku- 39 godziny;

- luty 1993 roku - 2 godziny, marzec 1995 roku- 1 godzina, , czerwiec 1993 roku - 4 godziny oraz lipiec 1993;

-styczeń 1994 roku - 60 godzin, luty 1994 roku - 34 godzin, marzec 1994 roku- 50 godzin, kwiecień 1994 roku - 48, maj 1994 roku - 48 godzin, czerwiec 1994 roku - 4 godziny, sierpień 1994 roku 12 godzin, wrzesień 1994 roku 4 godziny, październik 1995 roku - 8 godzin, listopada 1994 roku 4 godziny oraz grudzień 1995 roku- 4 godziny;

- styczeń 1995 roku - 4 godziny, luty 1995 roku - 8 godzin, marzec 1995 roku- 4 godziny, czerwiec 1995 roku - 8 godzin, lipiec 1995 roku 12 godzin, sierpień 1995 roku 8 godzin oraz grudzień 1995 roku- 28 godzin;

- październik 1998 roku - 1 godzina oraz listopada 1998 roku -8 godzin;

- czerwiec 1999 roku 1 godzina;

-- styczeń 2002 roku - 10 godzin;

- październik 2005 roku - 4 godziny;

-styczeń 2006 roku - 8,30 godziny, sierpień 2006 roku - 5 godzin, wrzesień 2005 roku - 5 godzin, października 2005 roku - 6 godzin, listopada 2006 roku -3 godziny oraz grudzień 2006 roku -4 godziny;

- styczeń 2007 roku - 11 godzin, luty 2007 roku - 2 godziny, marzec 2007 roku- 6,30 godziny, kwiecień 2007 roku - 6 godzin, maj 2007 roku- 3,30 godziny, sierpień 2007 roku 2 godziny oraz grudzień 2007 roku - 2 godziny;

- luty 2008 roku 2 godziny oraz maj 2008 roku 3 godziny;

- luty 2009 roku - 4 godziny, sierpień 2009 roku 3 godziny, października 2009 roku 2,30 godziny oraz listopada 2009 roku 4 godziny;

- marzec 2010 roku -1,30 godziny, kwiecień 2010 roku 14 godzin, czerwiec - 0,30 godziny oraz lipiec 2010 roku - 10 godzin;

- marzec 2011 roku – 1 godzina;

- listopada 2012 roku – 4 godziny;

- styczeń 2013 roku – 6 godzin, luty 2013 roku – 2 godziny, marzec 2013 roku- 4 godziny, kwiecień 2013 roku – 4 godziny, maj 2013 roku- 2 godziny, czerwiec 2013 roku - 2 godziny, lipiec 2013 roku 4 godziny, sierpień 2012 roku 14 godzin, wrzesień 2012 roku- 18 godzin, październik 2013 roku 8 godzin, listopada 2013 roku 4 godziny oraz grudzień 2013 roku- 4 godziny ;

- styczeń 2014 roku – 8 godzin, luty 2014 roku – 4 godziny, marzec 2014 roku- 10 godzin, kwiecień 2014 roku – 2 godziny, maj 2014 roku 14 godzin oraz czerwiec 2014 roku - 20 godzin;

Wykazane nadgodziny w okresie od 1 stycznia 1988r. do 28 lutego 1998r, nie dotyczą styków z tytułu podmiany na stanowisku pracy. Z dokumentacji płacowej nie wynika, czy nadgodziny wnioskodawcy w okresie od 1 marca 1998r. mdo sierpnia 2015r. wynikają z pracy w stykach.

(dowód: wykaz godzin nadliczbowych z dnia 2 maja 2017 roku k. 17 akt sprawy)

(...) S.A. Oddział (...) wystawił ubezpieczonemu T. K. świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 5 września 2016 roku, w którym zaświadczył, że w okresie od dnia 12 kwietnia 1985 roku do nadal jest on zatrudniony w tymże zakładzie, a w okresach:

- od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 24 kwietnia 1986 roku wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce , to jest na stanowisku wymienionym w Złączniku nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku pod pozycją 6;

- od dnia 12 czerwca 1987 roku do 31 sierpnia 2015 roku wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce , to jest na stanowisku wymienionym w Złączniku nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku pod pozycją 6;

- od dnia 1 września 2015 roku do dnia 31 października 2015 roku do nadal wykonuje stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą na stanowisku górnik na odkrywce, to jest na stanowisku wymienionym w załączniku nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku pod poz. 1

- od dnia 1 listopada 2015 roku do nadal wykonuje stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę górniczą na stanowisku górnika kopalni odkrywkowej, to jest na stanowisku wymienionym w załączniku nr 3 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku, w Dziale III pod poz. 1.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 5 września 2016 roku k. 8 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.). Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) ukończył 55 lat życia;

2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej, co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Po myśli art. 50 b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 powołanej wyżej ustawy za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa (...) oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Potwierdza to również wykaz stanowisk stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia, wymieniający wśród stanowisk, na których wykonywana jest praca górnicza w zakresie kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, które jest wymienione pod pozycją 6. Stanowisko to łączy się z wykonywaniem czynności, które bezpośrednio należą do procesu wydobywczego, ale tylko wówczas, gdy są bezpośrednio wykonywane w „polu górniczym”.

Za pracę górniczą uważa się również zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 6 pracę w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa (...).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej.

Wnioskodawca dysponował świadectwem z dnia z dnia 5 września 2016 roku, wystawionym przez (...) z siedzibą w R. potwierdzającym fakt wykonywania pracy górniczej od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 24 kwietnia 1986 roku oraz od dnia 12 czerwca 1987 roku do 31 sierpnia 2015 roku na stanowisku kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, to jest na stanowisku wymienionym w Złączniku nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku pod pozycją 6.

Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a li tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z wystawionych angaży wynika, że wnioskodawca zajmował stanowiska kierowcy, kierowcy mechanika prowadzącego stale samochód uprzywilejowany, a te stanowiska nie zostały wymienione w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. Stanowisko pracy skarżącego zmieniło się dopiero z dniem 17 listopada 2006r. Niemniej organ rentowy odmówił zaliczenia do pracy górniczej także okresu od dnia 17 listopada 2006r. do nadal, podnosząc że pomimo zmiany nazwy stanowiska pracy, wnioskodawca wykonywał takie same prace jak przed wskazaną datą tj. czynności kierowcy (...) pogotowia ratunkowego na samochodzie terenowym prowadząc stale samochody uprzywilejowane.

Pełnomocnik wnioskodawca w odwołaniu wniósł ostatecznie o zaliczenie do pracy górniczej okresów zatrudnienia od dnia 1 maja 1988 roku do dnia 31 sierpnia 2015 roku Początkowo wnosił o zaliczenie tego okresu jako pracy wymienionej w art. 50c ust.1 pkt 4 ustawy. Ostatecznie na rozprawie w dniu 28 września 2017 roku wniósł o zaliczenie tego okresu do stażu (...) jako pracy członka drużyn ratowniczych na podstawie art. 50 c ust.1 pkt.6 ustawy

o emeryturach i rentach z FUS. Jednocześnie pełnomocnik cofnął wniosek co do zaliczenia wnioskodawcy do pracy górniczej okresu zatrudnienia od dnia 12 kwietnia 1985 roku do dnia 30 kwietnia 1988 roku.

Skarżący sam zatem zaprzeczył prawdziwości przedłożonego świadectwa pracy górniczej, stwierdzając iż jako kierowca pogotowia ratunkowego prowadził samochody terenowe uprzywilejowane i tym samym nie wykonywał prac wymienionych w art. 50c ustępn 1 pkt 4 ustawy, jak to wynika ze świadectwa.

W spornym okresie – jak wynika z zeznań świadków A. G., J. J., J. W., G. K. i Z. W., którzy pracowali razem wnioskodawcą– wnioskodawca pracując w Oddziale (...) ((...)) pełnił obowiązki kierowcy pogotowia ratunkowego. Do stałych obowiązków wnioskodawcy należało kierowanie terenowym samochodem uprzywilejowanym -karetką pogotowia ratunkowego. Wnioskodawca jako kierowca karetki zajmował się przewożeniem personelu medycznego i poszkodowanych zatrudnionych przy obsłudze (...), pomagał przy przenoszeniu rannych i sprzętu medycznego, w razie konieczności pomagał przy udzielaniu pierwszej pomocy, unieruchamianiu złamań, masażu serca. Jako kierowca zobowiązany był także do wykonywania czynności porządkowych karetki (mycie i sprzątanie) i utrzymywania jej sprawności tj. stałej temperatury w pojeździe, ładowania akumulatorów, kontroli stanu paliwa. Okresowo dokonywał także objazdów tras dojazdowych na odkrywce do zmieniających położenie maszyn podstawowych układu (...). Dodatkowo należy podnieść, że z zeznań świadków oraz samego skarżącego wynika, że karetką pogotowia ratunkowego jeździł nie tylko na odkrywce, ale na terenie całego zakładu (...), a zatem także na zapleczu oddziału (...) tj. tam gdzie znajdowały się budynki i biura. Nadto wnioskodawca jeździł karetką także do wypadków drogowych poza odkrywką. W trakcie zmiany zdarzały się maksymalnie 3 zgłoszenia, ale były takie tygodnie, że nie było ani jednego. Wówczas wnioskodawca zajmował się czynnościami porządkowymi pojazdu oraz doszkalął się.

Wnioskodawca uważa, że wszystkie wykonywane przez niego prace były pracami górniczymi, gdyż wykonywał je na odkrywce, a praca kierowcy -operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce jest pracą górniczą. Tymczasem ustawodawca do prac górniczych na odkrywce nie zaliczył wszystkich prac, a tylko prace wymienione w art. 50c ustępn 1 pkt 4 ustawy. A tych jak wnioskodawca sam przyznał, i co potwierdzili świadkowie, nigdy nie wykonywał. Wnioskodawca nie pracował bowiem na odkrywce przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewożeniu nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa (...) oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, na stanowisku określonym w załączniku nr 2.

Charakter pracy wnioskodawcy, co potwierdzają świadkowie był zgoła odmienny od prac objętych dyspozycją art. 50c ustępn 1 pkt 4 ustawy. Dlatego też pełnomocnik skarżącego wniósł o zliczenie spornego okresu pracy do stażu (...) na podstawie art. 50c ustępn 1 pkt 6 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 50c ust. 1 pkt 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za pracę górniczą uważa się zatrudnienie w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa (...).

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że wnioskodawca nie był zatrudniony w stacji ratownictwa (...), gdyż (...) B. nigdy nie posiadała takiej stacji. Pracodawca skarżącego wyjaśnił, że (...) nigdy nie miała obowiązku i potrzeby posiadania ratownictwa (...) z uwagi na wydobywanie kopalin metodą odkrywkową do 3 sierpnia 1994 wynikało z obowiązującego wówczas aktu prawnego Dekretu z dnia 6 maja 1953r. Prawo górnicze. Taki obowiązek na (...) nałożyła z dniem 4 sierpnia 1994r. ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. nr 27, poz. 96). Nie mniej właściwy organ nadzoru (...) mógł zgodnie z art. 75 ustępn 5 ustawy zwolnić przedsiębiorcę z obowiązku posiadania zorganizowanego ratownictwa (...) w całości lub w części, jeżeli występujące w danym zakładzie górniczym zagrożenia naturalne i ich natężenie nie wymagają spełnienia przez przedsiębiorcę w całości obowiązków, o których mowa w ust. 1 art. 75 ustawy, i jeżeli zwolnienie takie nie spowoduje pogorszenia stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładzie górniczym. (...) w R. decyzją Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w C. z dnia 7 lipca 1995r. wydaną w oparciu o art. 75 ustępn 5 w zw. z art. 75 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy została zwolniona w całości z obowiązku posiadania zorganizowanego ratownictwa (...). Dlatego też (...) nigdy nie utrzymywała i nie utrzymuje do tej pory własnych służb ratownictwa (...). Obowiązki z zakresu ratownictwa

(...) nie były też powierzane innym jednostkom ratownictwa. Sprawy z zakresu pierwszej pomocy medycznej wobec pracowników (...) B. były zabezpieczane przez przychodnie lekarskie w C. oraz w R.. Przychodnie te nie wchodziły w skład struktury organizacyjnej (...). Wnioskodawca był oddelegowany przez swojego pracodawcę do pracy w tych przychodniach na stanowisku kierowcy pogotowia ratunkowego.

Wskazać w tym miejscu należy, że skład drużyny ratowniczej został określony w wydanym na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947) rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lutego 1995 r. w sprawie organizacji, zadań i wyposażenia ratownictwa (...) przedsiębiorcy i podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym oraz prowadzenia akcji ratowniczych (Dz.U. Nr 33, poz. 162 ze zm.). Zgodnie z § 13 ust. 1 tego rozporządzenia w skład drużyny ratowniczej wchodzi: kierownik kopalnianej stacji ratownictwa (...), jego zastępcy, ratownicy górniczy oraz mechanicy sprzętu ratowniczego oraz w charakterze specjalistów osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych wyznaczone przez kierownika ruchu zakładu (...). Kolejno kwestię tą regulowało rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 12 czerwca 2002 r. w sprawie ratownictwa (...) (Dz.U. Nr 94, poz. 838 ze zm.) w § 12, stanowiąc, że w skład drużyny ratowniczej wchodzi: kierownik kopalnianej stacji ratownictwa (...), zastępcy kierownika kopalnianej stacji ratownictwa (...), ratownicy górniczy, mechanicy sprzętu ratowniczego, osoby posiadające wymagane kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych, wyznaczone przez kierownika ruchu zakładu (...), po uzyskaniu ich zgody, osoby te wchodzi w skład drużyny ratowniczej zakładu (...) jako specjaliści.

Wnioskodawca nie był członkiem drużyny ratowniczej, bowiem nie był ratownikiem kopalnianych drużyn ratowniczych, ratownikiem zatrudnionym w (...) lub w okręgowych stacjach ratownictwa (...) ani też nie pracował na stanowisku ratownika (...), mechanika sprzętu ratowniczego, osoby posiadające wymagane kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych, wyznaczonej przez kierownika ruchu zakładu (...), po uzyskaniu ich zgody. Pracodawca wnioskodawcy zaprzeczył, aby zarówno zakres obowiązków wnioskodawcy jak i jego kwalifikacje przemawiały z tym, że był on członkiem drużyn ratowniczych. Wnioskodawca nie pracował nigdy w charakterze członka drużyny ratowniczej, ratownika czy mechanika sprzętu ratowniczego, gdyż (...) nie posiadała służb ratownictwa (...). W (...) B. wnioskodawca był zatrudniony na innym stanowisku kierowcy-mechanika samochodu uprzywilejowanego – karetki pogotowia ratowniczego. Dodatkowo należy podnieść, że głównymi i zarazem stałymi zadaniami skarżącego było kierowanie karetką pogotowia ratunkowego i rozpoznanie topografii odkrywki, a nie udzielanie pomocy medycznej. Wnioskodawca nigdy nie wykonywał samodzielnie czynności z zakresu ratownictwa medycznego, a jedynie wykonywał czynności pomocnicze na zlecenie lekarza pogotowia ratunkowego czy pielęgniarki.

Przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia protokoły komisji weryfikacyjnej kwalifikujące określone zatrudnienie jako pracę górniczą (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 marca 2011 r., I UK 331/10, LEX nr 811826).

Dlatego też brak było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do pracy górniczej spornego okresu zarówno z art 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy jak i na podstawie art. 50 c ust.1 pkt.6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.